

– Pyhät paikat ovat
ylitsemenopaikkoja,
jossa aikaan sidottu ja
ikuinen kohtaavat.

Pyhiinvaelluksella
**Kosketusetäisyydelle
totuuden kanssa**

Pyhiinvaellus merkitsee sitä, että ihminen heittäytyy kokemusten varaan ja irrottautuu tutun turvallisesta maailmastaan. Hän astuu sinne, missä totut säännöt eivät päde. Näin sanoo Aki Cederberg.

Tämä kuva on otettu Aki Cederbergin suosikkiruonilijan, Gabriele D'Annunzion Vittoriale-nimisessä rituaalipaikassa. Aki istuu "Runoilijan istuimella". Tähne, Garda-järven rannalle Italiaan, hän on tehnyt yhden pyhiinvaellusmatkoistaan.

– On sukellettava sielumme syvyyksiin, mutta samalla katsottava tulevaisuuteen.

Elokuva- ja musiikkialalla työskentelevän **Aki Cederbergin** elämää on leimannut pitkä henkinen etsintä. Hän ei ole kuitenkaan tyytynyt pinnallisiin ilmiöihin ja valmiiksi pureksittuihin 'totuuksiin', vaan on halunnut hakeutua aidon henkisen tradition pariin.

Kaukokaipuu on johdattanut häntä moniin maailman kolkkiin, muun muassa Intiaan ja Nepaliin. Hänen matkoistaan ja kohtaamisestaan esoteerisen hindulaisuuden kanssa kertoo kirja *Pyhiinvaellus – Matkalla Intiassa ja Nepalissa*. Cederberg luennoitsi asiasta myös Hengen ja Tiedon messuilla.

Kaukokaipuun ajamana

Aki Cederberg on tinkimättömällä periksi-antamattomuudella halunnut löytää ajattoman viisauden ja tiedon, henkisen perinteen autenttisuuden. Pyhiinvaelluksella aika ja ikuisuus ovat kohdanneet.

Pyhiinvaeltaja on tuntenut vetoa kuviin ja merkkeihin, vaikkei ole aina tiennyt tarkalleen niiden merkityksiä. Osan niistä hän on löytänyt arkitodellisuudestaan, osan uissa ja näyissä.

Osaa hän on kantanut sisällään niin pitkään, että muistikuvat, unet ja todellisuus ovat sekoittuneet määrittelemättömäksi tietoisuuden massaksi.

– Tuntuu kuin jokin olisi koko elämäni ajan johdattanut minua kohti näitä asioita ja niiden ilmentymiä ja saanut minut pohtimaan niiden merkitystä, Cederberg kirjoittaa kirjassaan.

Mies matkustaa mielellään.

– Kun istun aavan valtameren rannalla, maihin lyövät aallot herättävät minussa rauhattomuutta. Ne tuntuvat kuiskivan kaukaisista maista ja suurista löytöretkistä ja saavat minut kaipaamaan kauas horisontin tuolle puolen. Ehkäpä kaukokaipuu on veressäni. Ehkä tunnen merta käyneiden esi-isieni ja merenjumalten kutsun, hän sanoo.

Totuus ei ole konsepti

Cederberg kertoo, että todellinen tieto ja ymmärrys tulevat oivaltamisen kautta. Se vaatii omakohtaisen kokemuksen. Kirjoista opittu tieto saattaa antaa virikkeen ja sykäyksen, mutta syvällisen tiedon saa vasta omakohtaisen, sisäisen pyhiinvaellusmatkan saattamana.

– Mikäli ihminen haluaa ymmärtää mitään muutoin kuin pintapuolisesti, on päästävä kosketusetäisyydelle totuuden kanssa.

Totuus ei ole mikään konsepti, ajatusrakenne tai filosofinen näkemys, vaan ilmes-tyksenomainen, autuaaksi tekevä tieto, hän kiteyttää.

– Tuota tietoa on kutsuttu muun muassa heräämiseksi ja valaistumiseksi. Siihen on aikojen saatossa pyritty esoteerisilla ja hengellisillä harjoituksilla, psykoaktiivisilla aineilla, seksillä ja lukemattomilla muilla tavoilla.

Cederbergin mukaan totuus ja tieto eivät edellytä uskoa tai ideologiaa, itse asiassa ne saattavat jopa hämärtää totuutta. Tiedon omaksuminen vaatii sisäisen pyhiinvaelluksen, joka hänet vei myös ulkonaiselle matkalle maailmaan.

Välähdyksiä totuudesta

Pyhiinvaellus merkitsee sitä, että ihminen heittäytyy kokemusten varaan ja irrottautuu tutun turvallisesta maailmastaan. Hän astuu sinne, missä totut säännöt eivät päde.

Intialaisessa esoteriaperinteessä pyhiinvaelluksella on merkityksensä. Siitä kertovat lukuisat ikivanhat temppelit ja niille matkustavat ihmisvirrat.

– Temppelien ja pyhien paikkojen sijainti ei ole sattumanvarainen. Niihin liittyy aina jokin maamerkki: joki, järvi, vuori tai puu. Luonto ilmentää jumaluutta, ja pyhät paikat ovat ylitsenenpaikkoja, jossa aikaan sidottu ja ikuinen kohtaavat.

Mutta mitä pyhiinvaellus Intiaan voi merkitä eurooppalaiselle nykyihmiselle? Cederbergin mukaan tutkimalla intialaista esoteriaperinnettä voimme löytää peilin.

– Tämän peilin kautta voimme selvemmin nähdä oman suhteemme luontoon ja pyhyteen. Voimme löytää uudelleen omat temppelimme ja omat luonnonpyhäkkömme.

– Paikoissa, joissa muinainen perinne yhä elää tai ruumiillistuu, etsijän on mahdollista nähdä välähdyksiä ajattomasta totuudesta ja samalla omasta sisimmästään.

Eksyksissä vaurauden keskellä

Cederberg toteaa, että elämme länsimaissa keskellä vaurautta, mutta olemme henkisesti köyhiä.

– Aikamme tarjoaa guruja, profeettoja ja julkkiksia. Saatavilla on oppeja, ideologeja, uskontoja, teorioita, aatteita ja ismejä, mutta ei ehkä kuitenkaan todellista viisautta.

Maailmamme täyttävät viihde, nauru, kiihkoilu, väkivalta, sota, leipä ja sirkushuvit. Mielen maisemamme täyttävät näistä asioista, mutta sisältä jäämme ontoiksi.

– Sielumme on hedelmätön, irrotettu niistä juurista, jotka ruokkivat sen syntyä ja kas-

vua. Kompuroimme sinne tänne, eksyksissä. Tartumme jokaiseen iloon ja typeryyteen, joita tämä maailma tarjoaa.

Cederberg toteaa, että tiedon ja informaation keskellä meiltä puuttuu viisaus.

– Tiede ja henkisyys ovat kaksi ihmiskunnan yritystä ymmärtää maailman olemus, mutta ne ovat ristiriidassa, eivätkä kumpaneita, kuten niiden kuuluisi olla.

Aikakauden myyttejä

Aki Cederberg kertoo muutamia maailmamme myyttejä, jotka kuvaavat yksityiskohdaisesti aikaamme. Intialaisen käsityksen mukaan on olemassa neljä aikakautta, joiden aikana maailmankaikkeus luodaan ja tuhotaan. Ne ovat Satya Yuga, Treta Yuga, Dvapara Yuga ja Kali Yuga.

Aikakausissa ilmenevät tietyt arvomaailman ominaispiirteet kaikilla elämän alueilla, kuten yhteiskunnan, kulttuurin, kielen, seksuaalisuuden ja maailmankuvan alueilla. Kali Yuga on pimeyden aikakausi. Sitä elämme juuri nyt.

Suomalaisessa mytologiassa puolestaan näyttelee keskeistä osaa taianomainen Sampo, jonka on valmistanut Seppo Ilmarinen. Sampo tuo valtaa, terveyttä ja menestystä omistajalleen.

Kun Louhi-noita varastaa sen, kovat ajat koittavat Ilmarisen kotimaassa.

Kalevalaiset hyökkäävät kuitenkin Pohjolaan ja anastavat sammon. Syntyneessä taistelussa Sampo tuhoutuu. Pohjan Akka saa Sammon kannen ja Sammon sirpaleita ajelehtii kalevalaisten rantaan. Sirpaleet rikastuttavat Kalevalan maata.

– Vallitsevan teorian mukaan Sampo oli itse asiassa maailmanpuu tai maailmanpylväs. Ja kuten germaanisessakin myytissä, maailmanpuu kaatuu ja uppoaa mereen. Näin tarkasteltuna Sampo ei niinkään vaikuta esi-neeltä, vaan viisasten kiveen verrattavalta viisaudelta. Sen menettäminen aiheuttaa suurta kärsimystä.

Länsimaisen henkisyuden eksytys

Kaikki nämä myytit löytävät vastineensa ajastamme ja heijastavat maailmaamme.

– On sanottu, että myytit ovat asioita, jotka eivät ole koskaan tapahtuneet, mutta jotka ovat aina totta. Länsimäinen niin kutsuttu henkisyys on pikemminkin kali yugan oire kuin vastalääke sille.

– Lännen valtauskonnot ovat nykymuodoissaan vailla elinvoimaa ja sisäistä paloa. Ne eivät kykene ravitsemaan henkeämme. Sama koskee suurinta osaa siitä, mikä lu-keutuu vaihtoehtohenkisyuden piiriin. Se

Kuva on otettu Intiassa, vanhassa Shivan temppelissä Khajurahossa, Shivratri-juhlan auringonlaskun aikaan.

on pääosin tavattoman pinnallista ja epätasapainoista.

Cederbergin mielestä länsimainen henkisyys kallistuu liiaksi joko new agen tyyppiin valoisuuteen tai sen vastakohtaan: synkän ja makaaberin ihannointiin.

Me länsimaiset ohitamme jostain syystä mielellään omia perinteitämme ja käännyimme eksoottisen ulkomaisen tradition puoleen myös henkisessä etsinnässä. Ulkokohtaisesti omaksuttuna ymmärrämme usein niiden sisällönkin väärin.

– Esimerkiksi modernin länsimaisen joogan hillitty luonne on jotakin täysin vasta-kohtaista perinteiselle joogalle, jonka itse kohtasin Intiassa, toteaa Cederberg.

Sukellus esoteerisen perinteen maailmaan

Modernissa maailmassa on yhä vähemmän paikkoja, johon pyhiinvaelluksen voi tehdä. Niitä kuitenkin löytyy vielä.

Aki Cederbergin oma pyhiinvaellusmatka Intiaan ja Nepaliin vie syvälle magian ja perinteisen joogan alkulähteille sekä pelättyjen ”pyhien hullujen” eli naga-babojen maailmaan.

– Minut pyhiinvaellus johti lopulta Intiaan, jossa on vielä jossain määrin pakanallinen polyteistinen ja panteistinen traditio. Halusin nähdä tuon maailman: en vain ulkopuolelta, vaan myös sisäpuolelta, hän sanoo.

Cederberg osallistui lopulta Kumbb Meelaan, joka on maailman vanhin ja suurin henkisen tradition juhla. Liekö sattumaa vai kohtalon johdatusta, pyhiinvaeltaja tapasi joogin, josta tuli hänen suojelijansa ja oppaansa. Hänen nimensä oli Rampuri.

Pelätyt pyhät miehet

Aidot joogit ja babat ovat Cederbergin mukaan eläviä linkkejä muinaisen tiedon ketjussa. He edustavat viisautta, joka ei ole lähtöisin kirjoista tai opeista.

– Joogit vartioivat perimätietoa, joka perustuu luonnon ja kosmoksen lakeihin. Joogit ovat välikappaleita, joiden kautta magia ilmenee. Parhaimmillaan he tuovat luonnon siunausta, iloa ja viisautta sitä etsiville.

– He ovat kunnioitettuja ja pelättyjä pyhiä miehiä, jotka jakavat siunauksia ja langettavat kirouksia. Heissä näin jotakin eläimellisen villiä, voimaa, pelottomuutta ja ylpeyttä. Tuntuu kuin he omistaisivat jotain, mitä kukaan ei voi viedä. Mitä vietävää olisikaan ihmisellä, joka on luopunut kaikesta, toteaa Cederberg.

Heitä Aki Cederberg halusi kohdata – sekopäisiä mystikoita, sadhuja, joogeja ja shamaaneja – baboja, kuten heidän lempinimensä kuuluu. ➤

– Meidän tulee kasvaa omien tarinoidemme sankariksi.

Vaikka Intiassa ”pyhä” on läsnä kaikkialla, länsimaisen ei ole helppo lähestyä sitä.

– Kaupungeissa ja temppelien lähellä Intiassa näkee sadhuiksi pukeutuneita varkaita, rikollisia ja helppoheikkejäkin. Tapasin ensimmäisen kerran aidolta vaikuttavan sadhun Nepalissa.

– Puolialastomat, usein vain tuhkaan ja lannevaatteeseen verhoutuneet sadhut kantavat Shivan kolmikärkeä. Heillä on varpaisiin asti ulottuvat takkuiset jatat eli ns. ”rastat”, Cederberg kertoo.

Sadhun kohtaaminen

Aki Cederberg kertoo osallistuneensa pienen seremoniaan, aarti-pujaan, joka tapahtui paikallisen naga-baban mökillä, ruumiinpolttopaikan takana.

– Naga-baba karjui mielipuolisella, käskävällä äänellä, otti välillä kannabishenkosia piipusta ja oksensi kulhoon. Kuului kellojen kovääninen kilkatus, simpukankuoriturmpetin törähtely ja damaru-rummun rytmi. Tunnelma oli transsimainen.

Sitten baban kännykkä pärähti soimaan soittoäänensä ”Nokia Tune”. Cederberg tunsu tilanteen epätodellisen ironiseksi, kun kuuli tutun äänen pyhän hullun jalkojen juurella.

– Olin tullut etsimään yhteyttä johonkin kadonneeseen, mutta enpä olisi arvannut, että Nokia yhdistää ihmiset näin!

Seremonian jälkeen baba siunasi osallistujat mäiskimällä heidän otsilleen pyhää tuhkaa.

– Oppaamme kertoi, että naga-baba harjoittaa myös askeettisia temppuja, joilla pyrittään herättämään jumalten huomio. Mies kuulemma nostaa peniksellään jopa sadan kilon painoisia esineitä, mutta ainoastaan hautausmaalla. Opas kertoi, että ”siihen vaaditaan erittäin vahva mulkku”.

Nepalilainen huutava naga baba kännyköineen oli ensimmäinen Aki Cederbergin tapaama sadhu. Tapaaminen kuvasti etsimisen vaikeutta ja aitouden kaipuuta, jota myös Intiassa jatkuvasti kohtaa.

Rampurin, oman oppaansa, Cederberg tapasi vuosia myöhemmin.

Jumalhumalaa

Cederberg sulatteli kokemuksiaan elämästä ja kuolemasta. Läsnä oli korkeuksia ja syvyyksiä. Hän osallistui seremonioihin ja mietiskeli tuntemattomien jumalten alttareilla. Odottamattomat paikat ja ennakoimattomat hetket antoivat välähdyksiä jostain ihmistä suuremmasta.

Ulkopuolisuuden tunnekin valtasi hänet välillä.

Aki Cederberg on kirjoittaja, elokuvan ja musiikin tekijä. Hänen suvussa on merimiehiä, pappeja ja lääkäreitä, mistä ehkä juontuu hänen vaellusviettinsä.

Kirjailija, muusikko ja elokuvantekijä

Aki Cederberg, 37, on helsinkiläinen kirjailija, muusikko ja elokuvantekijä. Cederbergillä on kulttuurialan tutkinto. Hän työskentelee kirjoittamisen ja elokuvatuotannon parissa.

Cederbergin suvussa on merimiehiä, pappeja ja lääkäreitä, mistä ehkä juontuu hänen vaellusviettinsä ja monet hänen mielenkiinnon kohteistaan. Cederberg on kirjoittanut kirjan *Pyhiinvaellus: Matkalla Intiassa ja Nepalissa* (Salakirjat 2013). Hänen kirjoituksiaan on julkaistu mm. *The Fenris Wolf* kirja-antologioissa, sekä muissa julkaisuissa.

Hän on ollut osana musiikkikyhteyttä, joiden kanssa hän on julkaissut levyjä, järjestänyt näyttelyitä ja esiintynyt eri maissa. Cederberg on myös osa *Radio Wyrd Podcastia* (radiowyrd.fi)

Hän esiintyy myös kertojana ja päähenkilönä dokumenttielokuvassa *Himmelerin kanteleensoittaja*. Lisätietoja: akicederberg.com

– Intiassa on tarinoiden mukaan 300 miljoonaa jumalaa, mutta minä en löytänyt ainuttakaan, hän toteaa.

”Jokin” kuitenkin näyttäytyi siellä täällä vavahduttavillakin tavoilla.

– Silloin tuntui kuin olisin vahingossa puhkaissut illuusion hunnun ja saapunut kompuroiden kaikkeuden alkulähteille. Ne olivat odottamattomia ilmestyksiä ja ekstaattisen, iloisen viisauden hetkiä. Niitä voisi kutsua jumalhumalaksi. Silloin toistin mielessäni ”Om Shivoham” mantraa, kuvittelin olevani Shiva ja tunsin jumaluuden läsnäolon kaikkialla ympärilläni.

Tähtiin kirjoitettu tarina

Cederberg sukelsi yhä syvemmälle naga-babojen ikivanhaan perinteeseen. Monien

matkojen jälkeen hän vastaanotti Intiaation eli vihkimyksen, jossa hän sai nimen ”Adinath Puri”. Puri kuvastaa jatkumoa, sukua, ja Adinath ”ensimmäistä herraa”, Shiva, puhdasta tietoisuutta ja perimmäistä todellisuutta.

– Minusta oli tullut jotain muuta kuin jokapäiväinen itseni. Minusta oli tullut Adianth Puri niminen hahmo, jonka tarina oli kirjoitettu tähtiin.

Matka huipentui Kumbb Melaan, planeetan suurimpaan henkiseen kokoontumiseen.

– Kun astuin leiriin, tuntui kuin olisin siirtynyt toiseen aikaan ja paikkaan, yliluonnolliseen maailmaan, jossa totut säännöt ja lainalaisuudet raukesivat. Se oli loitsujen, henkien, kummajaisten, aaveiden, äijänkappäpöiden, friikkien tyyssija ja satukirjojen maisema.

Kumbb Melan perimmäinen tarkoitus on suuri kylpy. Miljoonat pyhiinvaeltajat upottautuvat silloin kuolemattomuuden eliksiiriin. Tällä kertaa mukana oli myös suomalainen Aki Cederberg, joka tunsu elämän ja kuoleman virran ympärillään.

Takaisin kotiin

Mitä eurooppalainen voi saada irti näistä kokemuksista? Tähän Rampuri antoi tällaisen vastauksen:

– Jos ihminen haluaa tietoa ja saavuttaa tasapainon, hänen ei tarvitse muuttua pesunkestäväksi intialaiseksi. Hänen ei tarvitse tehdä, kuten minä olen tehnyt tai ajatella kuin minä ajattelen, kieltää maailma ja muuttaa luolaan asumaan.

Cederbergin mukaan kaikki tuollainen on vain pintaa.

– Länsimaalaiselle on tärkeämpää tutustua omaan itseensä, löytää kotimaansa henget ja jumalolennot, pyhät joki-jumalattaret, metsän ja ilman henget. Olennaisinta on löytää oma verensä sekä se henkinen maaperä, joka lepää omien jalkojen.

Aki Cederberg pääsi syvälle intialaiseen perinteeseen, muttei pidä sen omaksumista välttämättömänä.

– Meidän tulee kasvaa omien tarinoidemme sankariksi, niin henkilökohtaisessa elämässä kuin kollektiivisestikin. On sukellettava sielumme syvyyksiin, mutta samalla katsottava tulevaisuuteen.

Cederberg kertoo omankin pyhiinvaelluksensa johtaneen takaisin kotiin.

– Etsimme merkitystä ja yhteyttä johonkin todelliseen, heittäydymme kaikkiin tämän maailman iloihin, usein löytämättä mitään. Mutta ehkä Jumalamme ja jumalyhteytemme ovat juuri tässä näin. Ehkä seisomme nukkuvan jättiläisen päällä. □

Teksti: Merja Kiviluoma
Kuvat: Justine Cederberg